

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

10 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/28 No: 619
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

2019 yılının ilk 6 ayında 214 kadın cinayeti işlendi

Yaz Akşamı Hikayeleri -Yüzmekten Tıksınıyorum-

Güneşin göbeği suya değmiş, ısınları ise kanayan bir yara gibi kıpkırmızı günü öldürmeye başlamıştı... Bir cetvelin santimleri gibi izlerini veren sezişlongdan, yavaşça sırtını ayırarak doğruldu... Öğlenki sıcak etkisini yitireli çok olmuştur ama sabahdan beri kırıdamaksızın yattığı sezişlongda ısınan vücudu hala çok sıcaktı... "Domates ve süt de böyle geç soğuyo," diye düşündü... Domates ve sütün ısıyı böyle uzun süre nasıl koruduğu hakkında düşünmeye başlayacaktı ki, durdu... Tatil için dünya para harcamıştı... Domates, süt hakkında döndüğünde evde düşünürdü... Tatilin hakkını verecek bir şeyler yapmalıydı...

"Güneş batmadan bir kere suya gireyim barı," diyerek sezişlongdan tamamen ayrıldı... Bu iyi bir başlangıçtı... Güzel bir tatil için, ufak bir kıvılcım... "Harekete geç!" için bir kıvılcım... Sosyalliğine tamamen yabancı olduğu bu tatil beldesinde, ruhen saklanabildiği bir yer haline gelmişti sezişlong... Killi ayaklarının arasından sektiği deniz fotoğrafını Instagram ve feysbuktan paylaştığı an tüketmişti bütün tatil planlarını... "Barı," dedi "Suya bir girip çıkayım" ... Sonra ansızın farkettil "Deniz," değil "Su," diye düşünüyordu... Denize girmek onun için ıslanmaktan başka bir şey değildi... ıslanmak, kurulanmak, duşa girmek ve sonra yine kurulanmak... Bütün gün hiç bir şey yapmamak, tatil için daha güzel bir seçenek olarak görünüyordu o'na... Oysa su an, içinde durma-

madığı, sıvrisinekli ufakık bir pansiyon odası ve dışarıda da kızgın güneşin altında para ödeyerek alabildiğin tatta döşeklerin konforu kadar bir dinlenmeye mahkumdu... İsteksizce yürüdü kıyıya doğru... Ayaklarının boynuzlarına kadar ıslatmasına izin verdi, sahil boyunca evlerin aşık pencerelerinden rüzgarla uzanan tüller gibi salınan dalgalara...

"Ayaklarım ıslandı," diye düşündü... Sonra da "Yok yok, denize girdim," diye düzeltti... Bu kadar girdiyse biraz daha girebilirdi... Birer adım daha attı... Artık bileklerinden yakalamıştı deniz... Bu yakalanış o'nu rahatsız etmiş, prangalanmış hissetmişti... Negatif duygularını ezercesine ikişer adım daha attı... Dizlerinin arkasındaki yanakları ıslanınca durdu... Göğüs ucları sertleşmişti... Oraların ıslanması için hazır değildi belli ki... Ama işte bunun için tatile çıkmamış mıydı?! Sekir zilleri böyle çalardı... Böyle mi çalardı? Allah kahretsin o kadar uzaktı ki böyle şeylere... Neler oluyordu? ıslanıyordu... Zevkle ıslanıyordu... Yürümeye devam etti... Kendini tutacak değildi... Ve nihayet testisleri ıslandığında artık kendinde değildi... O bir çiçek, o bir kelebek, o bir hayat pınarı, nese kaynağı, dönmedolap, pırlanta yüzük, o bir sevda yüklü bulut olmuştur... Denize giriyordu... Denizde belki o'na girmeye çalışıyordu... Çünkü anüsü de ıslanmıştı... Tabi ki buna mücadele etmeyecekti... Ama buna mücadele etmemek için özel bir saba, bir güç harcaması gerekmiyordu...

Suyun ağırlığıyla yavaşlayan bacaklarını zorlayarak ilerlemeye devam etti... Durmayacaktı çünkü aklına bir şey gelmişti... Su boynuna kadar gelince durdu... İşte, artık kalbi suyun altında atıyordu... Koca akdenizin içinde atıyordu kalbi... Ve balinaların belki de duyabileceği bir frekansa atan kalbinin sesi cebelitarık boğazından Atlas okyanusuna, Süveyş kanalından Hint okyanusuna asılacak, sonra dünyanın dört bir tarafındaki balinalar bu yalnız ve üzgün adamın hüznü dolu kalp atışlarını dinleyip toplu halde intihar edeceklerdi...

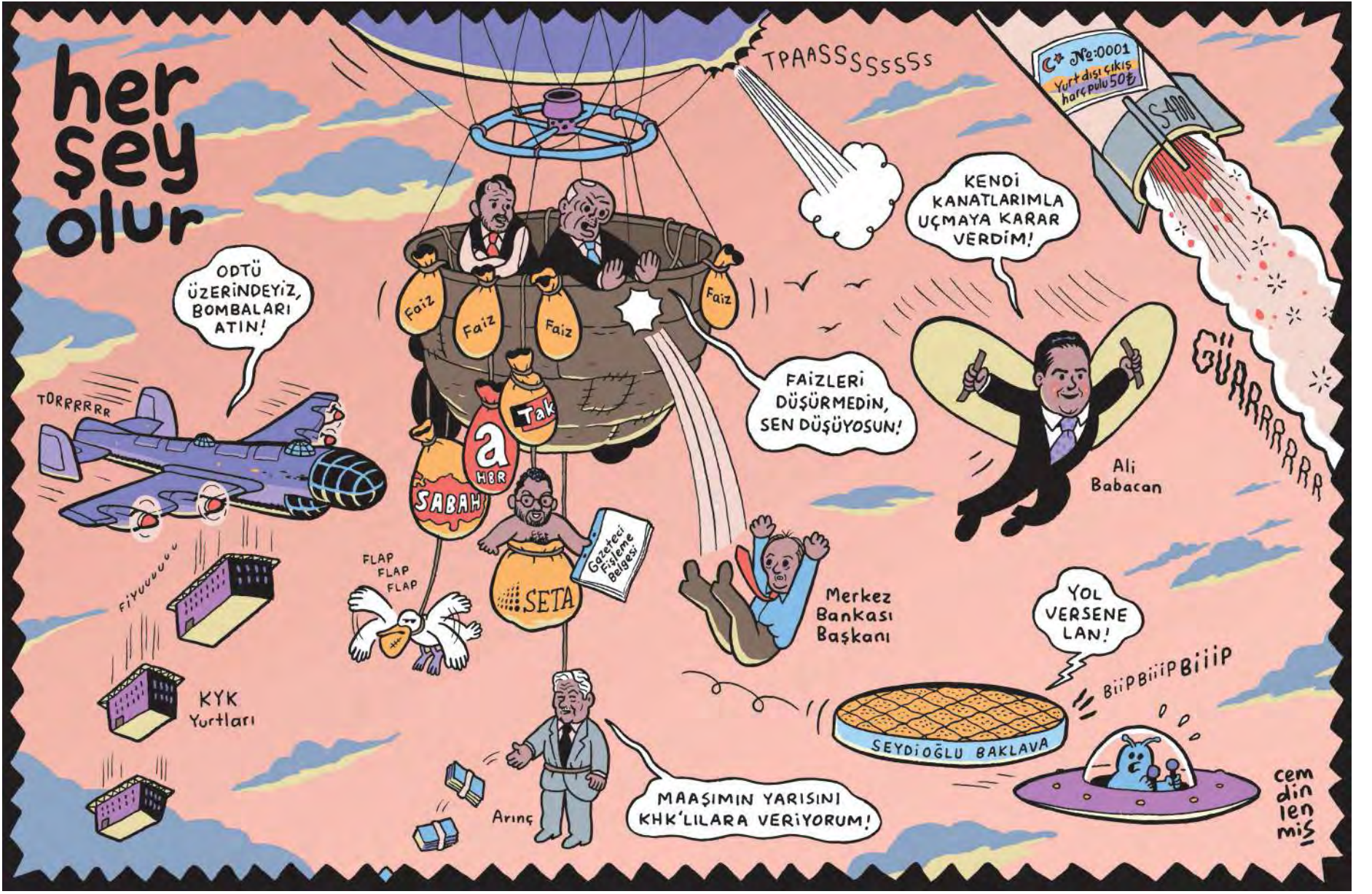
Hayır hayır... Böyle bir şeyin olmasını elbette istemezdi... Çok negatifim çok," diye düşündü... Tatilde daha pozitif olmalıydı... Kalp atışları devasa bir partiye çağırıyordu balinaları... Çok eğlenicekleri... Balinalarla çok eğleneceklerdi... "Ne balinası amk," diye iyice isyan etti bir anda... Boyunu geçene kadar ilerledi ve suyun altında tüm gücüyle bağırdı... Ne diye bağırdığını biliyordu ama kulağına "brolo brolop" diye gelmişti... Bağırmak güzeldi ama kulak duymayınca eksik oluyordu... Koca tatili yalnız geçirmek gibi bir eksiklik...

Kumlu ayaklarıyla giydiği terliklerin verdiği rahatsızlıkla pansiyonuna doğru yürürken, sağ kulağına kaşan suyu çıkarmak için kafayı sağa yatırıp, sağ ayağının üzerinde zıplıyordu ara ara... Yağmurdan kaçınmak için girdiğin bir sasağın eteğinden damlayan sular gibi damlıyordu şortunun paçalarından sular... pansiyonun lobisini geçerken yağmur hala dinmemişti... Yağmura rağmen sasağın altından çıkmak, hayata karışmak gerekiyordu... "ıslan amk," dedi...

SON

emrah 20/ak

Yeni hobiler edindim...

Mesela kuş kavgası izliyorum tam bir rahatsız gibi. Serçeler nasıl birbirlerine dalıyor hiç gördünüz mü? Ufacık efendi hayvan sanıyorsun serçeye bakıyorsun, eleman psikopat çıkıyor. Kargalar desen ayrı bir haldeler. Bahara girerken çoğunun tüyler dökülmüş, garibo bi şekilde takılıyorlardı, neyse ki şimdi bir şekilde tüyleri topladı da kavgaya girdiklerinde sefil gibi görünmüyorlar... Martılarla, kargalar, kargalarla martılar, insanlarla insanlar birbiriyle kavga ediyor. Bağırış çağırış her yerde...

@kaansezyum

Telefonlar zaten modern teşbihe dönüşmüş durumda. Bir evde oturan arkadaşlar bile birbirlerinin suratlarına Instagram'dan bakıyor. Layk bağımlılığı zaten koptu gitti. Herkes ilgi, herkes aniden sevgi bekliyor, beklenen sevgi gelmezse tatsızlık çıkıyor. Herkes görünmek istiyor...

İnternetlerin geldiği ilk yıllarda bu işler tam

tersiydi. O zaman kimsenin kim olduğu belli değildi. Herkes bir takma adla ortamlarda dolaşırdı. Şimdi özellikle isim ve soyadı kullanılıyor, ısrarla nerede olduğumuzu etiketliyoruz, yanımızda kim var, şu anda ne dinliyoruz, neye bakıyoruz, nereye gidiyoruz, ne deneyimliyoruz, hepsi ortada. Herkes kendi deneyimini birbirine gösterip yarışıyor. En sevilenler en çok gösterenler, en popülerler zaten her popülerlikte olduğu gibi vasat ya da vasatın altında... Popüler olan şeye 'Bu neden popüler' diye kızmak da anlamsız zaten. Müzikte de böyle, sinemada da, sanatta da, üretimde de... Popüler olduğun an neden vasata yaklaşıyorsun istemeden. Ya da vasata yakın olduğun zaman daha hızlı popülerleşebiliyorsun. Ya da bu çarkın tekerine çomak sokup, popüler olup, hiç yapılmamış bir şeyi deniyorsun...

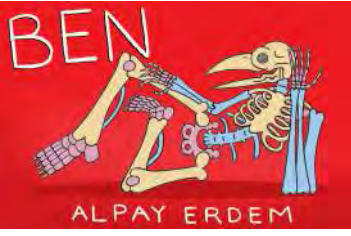
Yazın iyice yazlaşmasıyla Alaska'da 36 dereceyi görmüşüz. Dünyanın geçirdiği en sıcak haziran ayını yaşamışız mesela. Tüm zamanların en sıcak günleri. Kıyamet geldi işte, kıyametin içindeyiz ama hayatımız çok kısa olduğu için kıyameti anlık bir şey gibi görüyoruz. Oysa kıyamet bir süreç. Bir tepede güneş gözlüklerimizi takıp kıyameti izlemeyi düşünsek bile aslında her günümüz kıyametten bir gün gibi. Neyse ki hayatlarımız çok uzun değil, güneşin solmasına da daha 3 milyar yıl var. Zaten bu süreden önce insan ırkının sonu gelecek bence. Kendi zehirlediğimiz ekosistem,

bizi de kendisinden atacak. Dünya kendini kapatacak, sonra yeni hayatlar, yeni yaşamlar başlayacak. Sanki bilinç sahibi olduk diye de hayatlarımızı yüceltiyoruz sürekli. Neden? Çünkü bilinç sahibiyiz. 'Ben neyim, kimim? Neden burada duruyorum?' diye düşünme düşünme hayatlarımıza bir anlam bulmaya çalışıyoruz. Oysa ki evrim, canlı hayatını, canlılar kendisini çoğaltacak, üreyecek kadar yetiştirip sonra yokuş aşağı salıyor. Gençlik bitince aslında ölüm de başlıyor. Evrim bakıyor, 'E bu tamam çocuk yapmış, çocuğunu büyütüyor, o zaman benim için işi bitmiştir' diye görüyor bizi. Biz de evrimi görüyoruz ama göz göze gelemiyoruz.

Daha çok para, daha çok sevgi, daha çok hürmet, daha çok huzur, daha çok hayat istiyoruz. 7 ölümcül günah gerçek. Açgözlülük... Nedense hep daha açgözlüler daha açgözlü hale gelip diğer insanların hayatını karartıyor. Keşke serçeler gibi olsaydık. Serçe en azından açgözlülüğüyle diğer serçeleri kurutmuyor. Teke tek dalıyor, tamam manyakça dalıyor, neden dalıyor onu da bilmiyorum ama dalmak zorunda olduğu için dalıyor. Ama hiçbir serçe, diğer serçelere hükmetmek ve onları emirleriyle yönetmek istemiyor.

Huzur dolu bir serçe olup, kendi başıma takılmayı tercih edebilirim. Belki bir sonraki reenkarnasyona.

gün yolda karşılaştık. Beylerbeyi'nde. "Oo" dedim, "Şinasi, nasılsın ya, yemin ediyorum belki üç sene olmuştur, görmüyorum ya ben seni" dedim. "Sorma Alpay'cığım, ölüm iyisiyim ben" dedi. "Ölüm iyisi mi, ne demek ki ya ölüm iyisi" dedim. "Alla Allaa" dedim. "Ne ki o öyle" dedim. "Tövbe estağfurullah" dedim. "Ne demek ya o öyle" dedim. "Ne demek ki ölüm iyisi" dedim. Bayağı da bir şaşırdım çünkü, ne diyeceğimi pek bilemedim. Düşünsenize, uzun zamandır görmediğiniz bir arkadaşınız, "ben ölüm iyisiyim" diyor, siz ne derdiniz acaba, siz neler düşündünüz acaba. Ba. A. "Ölüm iyisiyim işte Alpay'cığım, üç senedir ölüm döşeginde yatıyorum ben" dedi. İyice yani. "Ne diyorsun ya sen" dedim. "Şaka mı bu acaba" dedim. "Biri bana şu anda şaka mı yapıyor acaba, sen mi şaka yapıyorsun acaba şu anda bana" dedim. "Bugün ölüm iyisi günüm, o yüzden ayaklandım" dedi. Coştukça coşuyor. Konuştukça sersemletiyor. Bunu bir boks müsabakası gibi düşünün. Karşınızda Mike Tyson var, en iyi zamanında, yumrukları peşi sıra savuruyor, gömçürüyor, bombalar patlatıyor. Bir an bayılacak gibi oldum. "Bayılacak gibi oldum ben şu anda" dedim. "Moruk işte ölümcül hastalar ölmeden önce son bir ayaklanırlar, işte ben şu anda oyum, biraz gezeyim hava alayım diye çıktım, yarın ölüyorum hayırlısıyla" dedi. Allah'ım. Ya ölmek ne demek. Bir insanın arkadaşının ölmesi ne demek. Cıldıracağım arkadaş ya. Deli çıkacağım. "Benim bir muhabbet kuşu vardı, o da aynı senin gibi olmuştum" dedim. Resmen saçmalamaya başladım. Ama gerçekten muhabbet kuşumdan ölüm iyisini hatırladım. Ölecek diye başında beklerken bir anda ayaklandı, can geldi hayvana, "oh" dedim "resmen ölmeyecek", ertesi sabah bir baktım ölmüş, aynıysa. Fakat yine de insanın inanası gelmiyor. "Şaka değil mi bu şu anda bana yapılan" dedim. Şaka olsun istiyorum çünkü. İsrarla bu bir şaka olsun istiyorum. "Böyle şeyin şakası mı olur" dedi. "Ağabey ben şu anda çok üzülüm ama yaa" dedim, öyle vedalaştık. Çok da şeyapmak istemedim. Adam zaten ölüm iyisi, çok da darlamak istemedim. Çok da samimi de değildik ama arkadaştık işte, tanıştık yani. İnsan üzülüyor. Üzülmez mi insan hiç. Bir ay kadar sonra kendisini Çengelköy'de gördüm. Şaşırdım. Dedim "Şinasi, ölmemişsin". "Üzülüm gibi bir halin var" dedi. Dedim "yani, ne üzüleceğim de, bilakis sevinirim, ölüm iyisiyim demiştin ya, ben o yüzden şeyaptım" dedi. "Demek ki bak ne kadar iyi bir ölüm iyisiymişim ki, tam bir aydır ölmüyorum" dedi. Böyle biraz tuhaf tuhaf da konuşmalar. "Bir haftaya kesin ölürüm ama, beklerim cenazeme moruk" dedi, gitti. İki ay sonra Kanlıca'da gördüm kendisini. Dedim "Şinasi?" "Evet Alpay'cım biliyorum ölmedim, ama her gördüğünde de bunu hatırlatmaktan vazgeç artık, ölmüyorum işte" dedi. "Ama ölürüm yani" dedi. "Yaa tamam, ben" dedim "bir şey demiyorum da yani", "Diyemezsin de zaten" dedi. Baktım yüksek perdeden konuşuyor, ben de yükseldim. "Ne diyon oğlum" dedim. "Sen ne diyon oğlum" dedi. "Ölmediğim için suçlu gibi hissetmeye başladım kendimi, bu ne ya artık" dedi. "Lan oğlum bir şey mi diyoruz, uzatma bak haa" dedim. "La havle" çekti. "LANN BAKK" dedim, üzerine yürüdüm. O da karşılık veresiye tam birbirimize dalacakken insanlar araya girdi, ayırdılar bizi. O gün bugündür kesinlikle görüşmüyoruz. Görüşmediğimiz gibi de, ne zaman bahsim açılrsa, "ölmemi istiyor ya karaktersiz" diyormuş benim için. Gel de cıldıрма. Yemin ediyorum ağzını burnunu kıracağım, o olacak.

Geçenlerde de bir arkadaşım ile konuşuyorduk. Konu kararsızlığa geldi. "Ben o kadar kararsızım ki, kadın olsaydım ve istenmeyen plansız bir gebelik yaşasaydım, aldrayım mı aldırmayayım mı diye düşünürken düşünürken çocuk doğardı, o olurdu" dedim. Ne bileyim, bayağı güldü ben böyle söyleyince. Öyle işte. Resmen.

Bazen de düşünüyorum, cidden boşa uğraşıyoruz diye düşünüyorum. Yani güzellik olsun, iyilik olsun diye boşa uğraşıyoruz. Mantalite bozuk anam mantalite. Bu hayatın her alanında böyle. Ağabey sinemaya gidiyorum. Patlamış mısır alacağım. E taze olsun, sıcak sıcak olsun istiyorum, hayır çok mu şey istiyorum. Patlamış mısır bu ya. Hayır sanki bedava alıyorum bi de. Dünyanın da parasını veriyorum. Tam mısırların patladığı anı gözetiyorum. Hop gidiyorum kasaya. Şu yeni patlayanlardan istiyorum diyorum. İsteyeceğim tabii, bu benim en doğal hakkım. Pis kişi alttaki soğuk mısırları özenle dolduruyor kovaya. Deli çıkacağım ya. Bir keresinde sinemaya girdikten sonra fark etmiştim. Son defasında yemek için değil, sadece denemek için aldım böyle mısırı. Yine aynı oldu. Birkaç gün sonra da gidip şikayette bulunacağım ama kime neyi şikayet ediyorsun. Ona öyle yapmasını söyleyen zaten patronu. Gerçekten boşa uğraşıyoruz. Şer yuvasında yaşıyoruz.

Hoşça kal.

"HEY"

12 Temmuz Cuma / **BKM Mutfak Çarşısı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
 13 Temmuz Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
 16 Temmuz Salı / **Eskişehir Batıkent Muhtelif** / Saat: 20.00 / bilgi: 0545 880 85 87
 17 Temmuz Çarşamba / **İzmir Alsancak 6:45** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 564 50 35
 19 Temmuz Cuma / **Muğla Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 266 44 94
 20 Temmuz Cumartesi / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04

CEM GÜVENTÜRK

"BÖCEKLER"

KALBİNİN İŞİNE
HIS LARVALARI
BIRAKAN BÖYLE BÖ-
CEKLER VAR. SENİ HER
HİSSİNİN KARŞILIKLI
OLACAĞINA İNANDIRIP
ZEHIRLİYOLAR...

BUNLARSA BEYİN
KIVIRIMLARIMIZDA
YAŞAYAN TAKAS
BÖCEKLERİ; HAYATINA
GİRİP YAPTIĞIN
BİR HATAYI BAŞKA Bİ
HATAYLA TAKAS EDERLER
...

SENİ ISIRDIĞINDA
UYUTAN BÖCEKLER
ÇOK ZARARLI DEĞİL,
ZATEN BİRÇOK ŞEYİN
ÜSTESİNDEN UYUYARAK
GELMEYE ÇALIŞMIYO MUSUN?

BEKLENTİ BÖCEKLERİ;
SENİ HEM SALAK HEM DE
KENDİNE TEHLİKELİ HALE
GETİREBİLECEK SIVILAR
SALGILAYIP DURURLAR.

... FARK BÖĞEĞİYE; ZİHNİNDE
YUVALANIP YILLARCA FARKLI
OLACAĞIN, FARK YARATACAĞIN
FİKRİNİ AKITIR, YAŞIN
İLERLEDİKÇE ONUN DA HORTUMU
BÜYÜR VE AKITTIĞI SIVIYI
GERİ ÇEKMEYE BAŞLAR...

... S.KERLER BÖĞEĞİ, 'BUGÜN YAPACAK-
LARIM' FAMILİYASINDA YER ALAN
BÖCEKLERDEN BİRİ. BİR DİĞERİ
'YARIN YAPARIM BÖCEKLERİ'NDEN
ÇOK DAHA TEHLİKELİ HASTALIKLAR
TAŞIR...

... BORÇ BÖĞEĞİ
'KANATLI GELMEYEN'
OLARAK DA BİLİNİR.
TÜM BU BÖCEKLERİN
VERDİKLERİ ZARARIN
BORCUNU ÖDEYECEK
OLAN BÖCEK. TİPKİ
KARMA'NIN, DÜNYA'NIN
SANA VERDİĞİ HASARIN
BORCUNU ÖDEYECEKLERİ
GİBİ. EMİN OL ÖDEYECEK
EMİN OL GELECEK
KANATLI GELMEYEN!..

Sen mi büyüksün İskender?

Büyük İskender'in büyüklüğü boyundan posundan hele hele yaşından değil, bilakis çok küçük yaşta Makedonya'dan çıkıp Hindistan'a kadar büyük bir coğrafyayı "fethetmesinden" ileri geliyor. Fethetmesi dediysek ölümünün ardından imparatorluğu yok olduğuna göre hiçbir yeri fethetmiş de değil aslını isterseniz. Zaten dokuz yıllık bir hükümdarlığı var, 32 yaşında ölmeden önce de o dokuz yılda savaşa savaşa önce Ege kıyılarından Anadolu'yu, sonra Mısır'ı; Halep, Ermenistan, Medya, Babil derken İran ve Hindistan'ı alıyor. Her şey çok ani olup bittiği için mi, yoksa aslında efendi bir çocuk, her gittiği yerde oranın kültürünü de kendi kültürüyle harmanlayıp bir dünya birliği kurmak istediği için mi bilmiyorum adama büyük diyoruz.

Bu, evet, bir Küçük İskender yazısı.

Ama Büyük İskender'e nazire yaparak kendisine Küçük İskender diyen ilk kişi bizim İskender'imiz, değildi. İskender'den yüzyıl önce, başka bir aykırı şahıs, Lasarewitsch Helphand, Alexander Parvus ismini kullanmaya başlamıştı, yani latince "Küçük İskender." Profesyonel bir devrimci olan Alexander Parvus, hayatı boyunca o ülkeden bu ülkeye gezmiş hatta uzunca bir süre İstanbul'da yaşamış ve kimilerine göre Türkiye'nin ilk milli iktisat teorisine de imza atmış. Biraz geçimsiz, biraz aykırı ama sonuna kadar idealist bu ilk Küçük İskender'i, Parvus Efendi adıyla Türk Yurdu dergisinin editörü ve ittihatçıların ekonomi danışmanı olarak da tanıyoruz. Dedğim gibi hayli aykırı bir adam ve hayatı boyunca çok az insan kendisini anlayabilmiş, ama Rusya'ya devrimi başlatmak üzere gönderilmesine vesile olduğu Lenin başta olmak üzere herkes Parvus'a karşı mesafeliymiş.

Bizim İskender de yüz yıl önceki adası gibi profesyonel bir devrimciydi. Yazdığı şiirlerle ve hayatını da tıpkı bir şiir gibi yaşamasıyla hiç kimseye amennası olmayan uzun soluklu bir şiirin ta kendisiydi aslında.

Her Türk asker doğar mı bilmiyorum ama hemen her Türk hiç değilse bir ara şair olmaya kalkar ya, belki ondan olacak ücreti mukabilinde güzelliğimizin şiirini yazanından belediye panelleri kovalayana kadar şair sıfatlı çok insan var etrafımızda. Bilinmez, belki aralarından kimilerinin hayatı yazsanız roman, hadi bilemediniz bir novella da olabilir ama yazdıklarından da tamamen bağımsız olarak hayatı baştan sona bir şiir gibi olan az şair vardır ve İskender de onların en önde gelenlerinden.

Hayır, hiçbir şiirini hele hele şiirinin içinden koparılıp çıkarılmış numunelik dizesini yazmayacağım buraya. Nasılsa bolca koyan olur, fotoğraflarının üzerinden photoshop'ta geçer poster yapar, altına da bağlamından koparıp bir iki dizesini yazarlar dört bir yanda, bunlar bizlik işler değil ya, aslını isterseniz İskender'lik işler hiç değil.

Bunu toplu bir anma gibi düşünün. Henüz Uykusuz'un ilk sayılarında yitirdiğimiz Metin Demirhan da, daha sonra kaybettiğimiz Derya Sayın da çok yakın dostlarıydı İskender'in. Küçük İskender'i ilk kez Pışmış Kelle dergisinin yazarlarından biri olarak tanıdım zaten. Belki Engin Abi, on ikinci sayfada anlatır onu. Ama demek istediğim rahmetli Metin Demirhan'ın dükkânında korku filmleri üzerine konuşurken, Nevzade'de rahmetli Derya Sayın'la bir ergen enerjisiyle eğlenirken ya da en eski Gitanes'da şiir okurken karşılaştığım hep Küçük İskender'le. İskender Gezi Parkı kadar Beyoğlu, metalciler kadar Gitanes, rakı masaları kadar Nevzade, Dünyayı Kurtaran Adam kadar Atılğan ve Nilgün kadar Gizli Bahçe'ydi. Bunların bir kısmı Küçük İskender'den önce çıktılar hayatımızdan, bir kısmı da artık, Küçük İskender'siz ne kadar oluyorsa, o kadar varlar. Kemal Aratan'ın bir zamanlar bir yerlerde dediği gibi, "Ölüm fizikötesi bir rezalet" ve Küçük İskender saldırgan fatih Büyük İskender'den çok daha büyük işte.

"Sevinç, iç organlarımızı en usta doktordan daha iyi düzene koyar."
-Alain

● Yüksek İstişare Kurulu nedir Allah'aşkına? Rakiplere gidip mesele çıkarmasınlar diye 'papazlara' maaş bağlamak? Anektot anlatıp, goygoy yapıp, patronu habire onaylamak hangi devlet mesaisi?

● Daha önce yazmıştım, asıl 'Birleşik Devletler' olması gereken kıta, Afrika. Yaşarken, Afrika Birleşik Devletleri'ni görmek isterim. "Tüm Afrika kıtasının emperyalizmden temelden kurtuluşuyla beraber olmazsa, Gana'nın özgürlüğe kavuşması hiçbir anlam taşımaz" diyor Ganalı bağımsızlık lideri Kwame Nkrumah. Bin selam olsun.

● Rehberlik dersi. Sıkıntının müfredat hali. Lisedeyiz. Hoca da sıkılmış olacak ki,

klas bir boş yapma şekli buldu. Dedi ki: "Şimdi iki elinizi uzatın, düşünce gücünüzü çalıştırın, sağ eliniz ısınsın fakat sol eliniz de soğusun!" Normal şartlarda "Neymiş böyle bu?" derdim ama hocamı çok seviyordum. (Coğrafya dersimize giren Mehmet Canher hocam, rehberlikten de sorumluydu. Neşeli, aydınlık bir insandı, nur içinde yatsın. Hatıra defterime tek cümle, "Asıl mesele kendi içimizde" yazmıştı.) Hocanın aşkına bütün dikkatimi verdim deneye. Adeta ellerime ricada bulundum, sen soğu, sen de ısın diye. Aman Yarabbim! Sağ elim kor gibi oldu, sol elim buza kesti. İnceden tırtım. Hoca başta, yanıma geldiler, ellerime dokunup şaşırdılar. Isı dengesini bozan başkaları da vardı lakin deneyin halay başı ben olmuştum, net! Şimdi yazıyayım, ilk fırsatta bu deneyi gene yapıcım. Neticeyi merak ediyorum! Ya bu sefer olmazsa

Kwame Nkrumah
traş.

diye de hayıflanıyorum. Denemem belki. Bilemedim.

● Analiz adı altında, tamamen kişisel hissiyatını şak diye sunan var. Paşa beyler, cici hanımlar, zahmete girmeyi sevmiyorlar. Hangi analiz? Karmaşık analiz mi, fonksiyonel analiz mi? Reel analiz mi, düz analiz mi? En iyi size bi 'olasılık hesabı' yazalım da, rasyonellikle bi bağınız olsun şu uzayda...

● Artı: Türkan Şoray... Eksi: Hülya Koçyiğit... Çarpı: Filiz Akın... Bölü: Fatma Girik...

● Dikkat! 'Vernon Frost' adında bir kolpacı, spiritüel üstad maskesiyle ortamda şekiyor. Tümünden

● Tüme varan da tümünden gelene gıcaktır ha. Bu dünya, bu.

● Olimpos'ta Cactus Bar. Mekânda atari var. Aziz dostum Ali Mazlum, ressam İsmail Abi'ye sordu "Sen de atari oynuyo musun?" diye, "Ne atarisi Aliciim, biz başka yerdeyiz" dedi İsmail Abi ve ekledi: "Abimin atari dükkânı vardı, bi kere bile oynamadım!" Hah dedim tam ben gibi adam. Ömrüm boyu elimi sürmedim. Hiç. Cactus şahane mekân. Çünkü şahane adamlar Evren ve Erhan işin başında. 'Pupa Live' geleceği ışıklı bi grup, gitarda Umut ve yorumda İdil, büyüleyen sanatçılar. Yolu düşen olursa, selamımı esirgemesin.

● Tepede alıntı yaptığım Fransız filozof Alain'in 'Mutlu Olma Sanatı' adlı kitabı; şık, basit ve çok haklı kısa yazılardan müteşekkil. Oradan bir güzel cümle daha: "Kendilerinden sıkılanları eğlendirmek mümkün değildir."

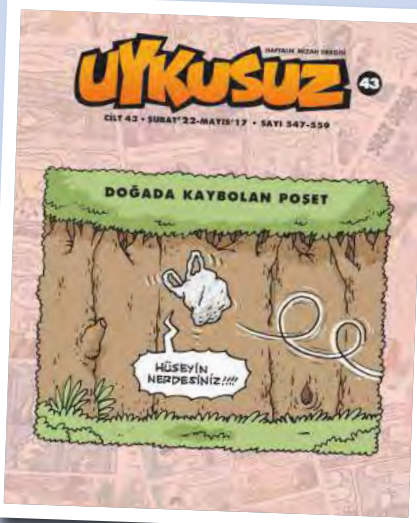
● Nasıl iştir, her sabah 05:20'de ötmeğe başlıyor cırcır böcekleri...

● Milenyum özeti: Eskiden 'köprü' idik, son tahlilde 'çıkılmaz' fotoğrafı veriyoruz!

vedatozdemiroglu@gmail.com

Mustafa Satıcı

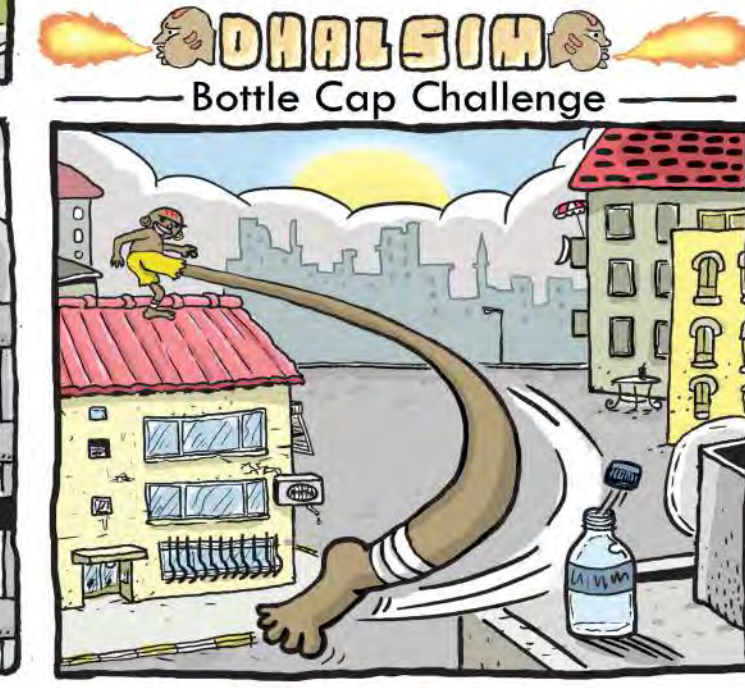
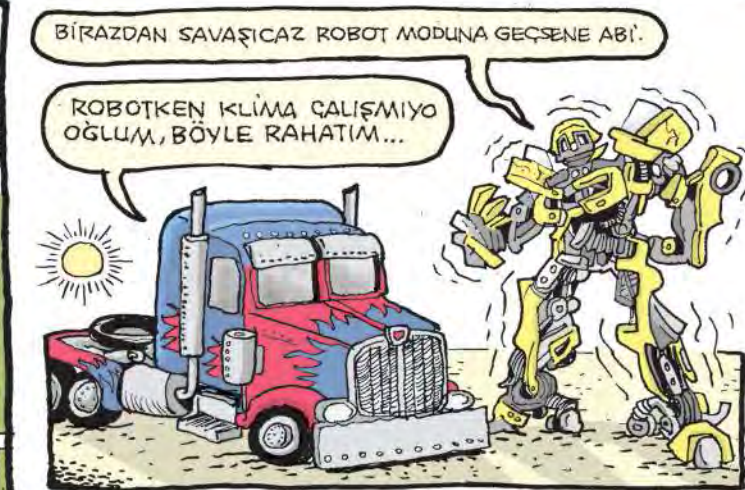

Karikatür kitapları, çizgiromanlar ciltler ve daha fazlası uykusuz dükkan'da

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

FURKAN ÖZDEMİR

**"kendimi
durduracak
değilim"**

Fırat Budacı

TEMİZ KAPAK

Alışmaya Çalışıyor

Alkışlayan eller, onay veren parmaklar, kaygılı gözler, sarı suratın bin bir türlü hali; utanç, üzüntü, gözyaşı, öfke, şaşkınlık ve hatta minnet emoji mesajlara bizim yerimize mana katabiliyor, ama Fırat'ınki gibi bu tür varlıkları gereksiz bulan bir gruptaysanız işiniz zor. Uçan

dolar, kurdeleli kalp, patlayan konfeti, pasta ve uçak emojisini aynı anda kullanarak ailesine mesajlar yollayan annelerin yaşam savaşı verdiği Whatsapp dünyasında, Fırat'ın grubu ketum, minimal ve klişeden uzak bir Uzakdoğu öğretisinin imanlı bireyleri gibi yalın çıplak savaşçılardan oluşuyor. Fırat'ın grubunda akış çok hızlı, uzun mesaj yazan yok ve klavye hataları asla düzeltilmiyor. Grubun üyeleri için hatalı kelimeyi düzeltmek gereksiz bir kaygı göstergesi olarak damgalanıyor. Bırakın kedi, maymun vb. sevimli hayvan videosu göndermeyi, en ufak bir klişe en ağır biçimde cezalandırılıyor. Yaklaşık 20 kişiden teşekkül, "arkadaşın arkadaş" kabulüne açık olan grupta, Fırat'ın daha önce hiç karşılaşmadığı, ama isimlerini sıkça duyduğu insanlar da var. Fırat'ı asıl yakan da bu; tanımadığı insanların olduğu bir yerde samimi bir performans sergilemesi pek mümkün değil. Söz konusu olan telefona yazılan bir mesaj bile olsa sosyal ortamda heyecanlanıyor zavallı. Aklına ilk geleni değil de, yaşadığı kaygı yüzünden kendini zorlayarak bulduğu şeyleri (üstelik fırsat kollayarak) yazdığından hep bir yabancılik hissi veriyor topluluk içinde. Yazının tonlaması yoktur. Whatsapp'ta manalı, akıllı, komik şeyler yazmaya çalışmak onun için genelde felaketle sonuçlanıyor. Mesajda manaya yüklenmeye çalışırken çığlık coğrafyasında kayboluyor. Keşke o gün de, uzun zamandır yaptığı gibi, mesaj atmadan bir sinsi gibi sadece okumaya devam etseydi. Sonra olanları kendisinden dinleyelim...

Ben de varım!

Whatsapp'ta okunmamış 124 mesaj görünüyordu. Mesajlar, beş altı kişi hariç diğer üyeleriyle pek de yakın olmadığım "Temiz Kapak" isimli gruptan geliyordu. Şimdiye kadar bu gruba bir iki mesaj atmış, ama yazdıklarım diğer üyelerin rahatlığı ve samimiyetinden uzak, fazlasıyla buluşlu olduğundan pişman olmuş, acıp acıp defalarca gönderdiğim mesajlara bakarak kendimden tiksiniş ve sonunda mesaj göndermeyi bırakmıştım. Gruptaki muhabbet, "Arjantin'e erkek erkeğe gitmek" gibi biraz çocukça bir hayal üzerine dönüyordu. Grup, "hayat kısa" cırlarla, "hayatta izin alamayız" cırlar olarak ikiye bölünmüştü. Bütün mesajları okudum, görünüşe göre,

Arjantin'e gitmek için eşlerinden ya da sevgililerinden izin almaları çok zor olmasına rağmen alfa tavırlar sergileyen "hayat kısacılar" resmen saçmalıyordu. Her zamanki gibi mesaj göndermemeye kararlıyım, ama vakit ilerledikçe (içtiğim Temiz Kapak'ların da etkisiyle), "hayat kısacı"larla dalga geçen bir mesaj atmak için yanıp tutuşmaya başlamıştım. (Alkol böyledir, hayati kararlara bulaşmaz, ama nerede "pişmanlıkla alınan ama bir yandan da çok önemli olmayan" bir prensip bulsa yıkamak için uğraşır.) Konuşma akışı çok hızlıydı, birinin yazdığına karşı uzun uzun düşünerek cevap kurgulamak mümkün değildi. Ekranın yukarısında "yazıyor" uyarısının uzun süre aktif görünmesini istemediğimden mesajımı çalakalem yazmaya başlamak da istemiyordum. Öte

yandan, tüketim hızı yüksek bu grupta fazla oyalanırsam, konu her an değişebilir ve ellerimde can veren şahane mesajımı böğrümde gömmek zorunda kalabilirdim. Yazacak bir şey bulamayınca belki fikir verir diye Google'a "Arjantin" yazıp görsellere bastım. Çıkan görüntü o an için müthiş bir fikir verdi bana. Resmi kaydedip Whatsapp'a dönerek fikrim için zemin hazırlamak adına, içinde bol bol "amk" geçen, imlanın önemsiz olduğunu göstermek adına harf eksiltlen basit ama samimi mesajlar attım. Ortam iyice olgunlaşınca hazırladığım fotoğrafı altına, "Ooo beyler ben de sizi bekliyordum!" yazarak gönderdim. Mesajımdan memnundum, bence komikti, Arjantin'e gitmenin kolay olduğunu savunan "hayat kısacılar"a karşı "hayatta izin alamayız" cırları fena güldürecek. Heyecanla gelecek cevapları beklemeye başladım.

Şıttım, susuyorum...

Uzun süre cevap gelmeyince acıp acıp kendi mesajıma baktım. Cevabın gelmesi geciktikçe İsa'nın hiç de iyi bir fikir olmadığı kanısına kapılıyordum. İnsanların işi gücü var tabi, benim gibi tüm vakitlerini kendi mesajlarının peşinde kendi kendilerini yiyip bitirerek geçirecek değiller elbet. Fakat 20 kişiyyiz. Herkesin mi işi var? Saatlerdir aralıksız akan mesaj trafiği neden bir anda kesildi? Mizah misyonuyla gruba gönderdiğim İsa niçin bir anda çarpmıha gerildi? Nihayet yarım saat sonra ilk yanıt gelince dünya başıma yıkıldı: "Hacı naptın? O heykel Brezilya'da ya lan!" Ardından tokat gibi ikinci mesaj: "Ooo!!! Brezilya da güzel hacı, bana uyar..." Ve beni yere seren üçüncü mesaj: "Arjantin iptal o zaman, direkt İsa'ya gidiyoruz." Her mesajda biraz daha eridim.

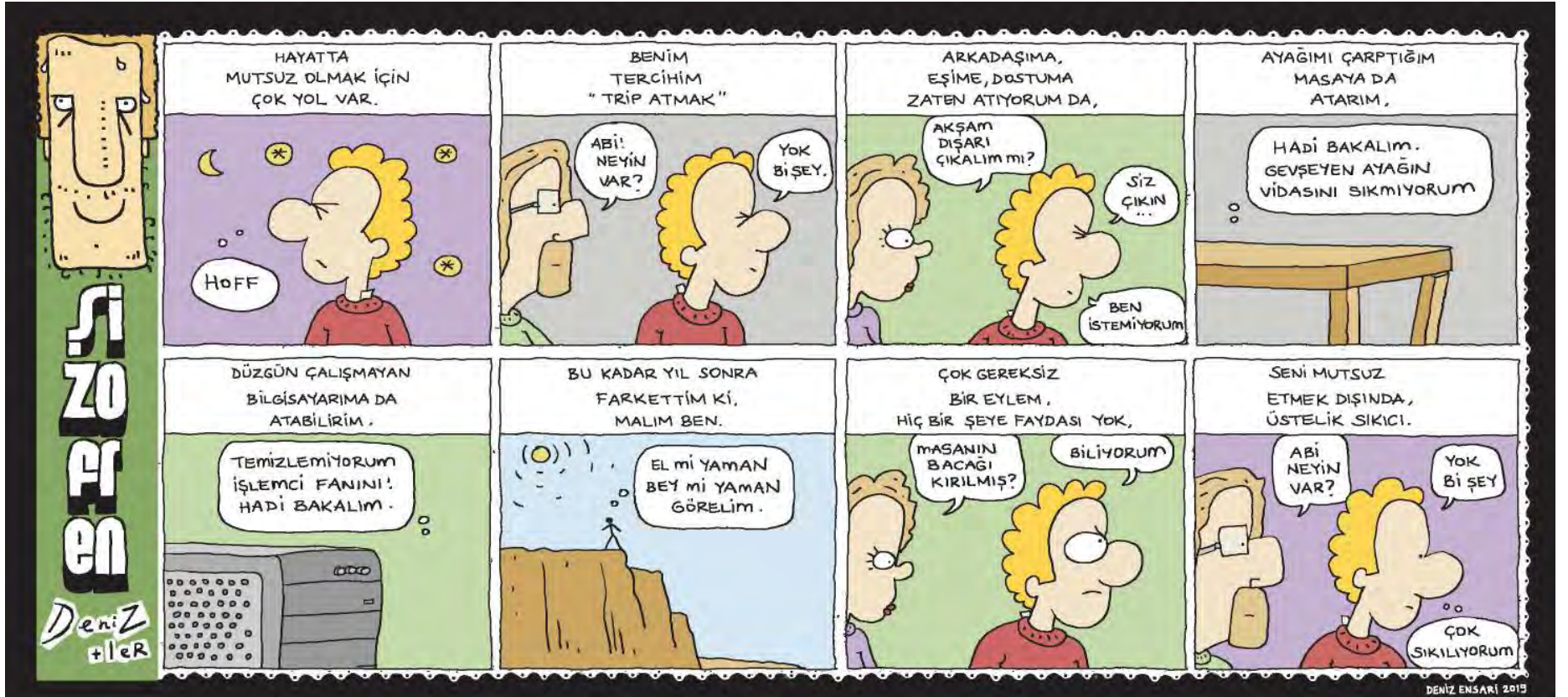
Ölüyorum!

Hayret! Google'a "Arjantin" yazınca ilk sıralarda Brezilya'daki "Kurtarıcı İsa" heykeli çıkıyor. Tam hayata katılacakken Google beni resmen yakıyor. İsa heykelinin Rio'da olduğu bilmediğim bir şey değil aslında, ama komik mesaj gönderme heyecanından bir an aklım durmuş. Aslında kaderim bu benim! Ne zaman samimiyeti bırakıp kurguya girsem patlayarak etrafa saçılıyorum. İsa skandalından yaklaşık beş dakika

sonra kendimle dalga geçen bir şeyler yazarak durumu önemsemediğimi göstermeye karar veriyorum. Uzun süre yazıp sildikten sonra, yukarıda "Fırat yazıyor" uyarısı görülmüştür kaygısıyla, "Doğru ya lan!" gibi basit bir şey yazıp göndermek zorunda kalıyorum. Yine bir suskunluk yaşıyorum. Yaklaşık beş dakika sonra, beni yakından tanıyan bir arkadaş, saatlerimin İsa ile geçeceğini bildiğinden olacak, "sorun yok" dercesine muhabbeti başka bir mecraya çekiyor. İsa skandalını önemsemiyordum gibi muhabbete katılmak istiyorum, ama olmuyor. Yapabildiğim tek şey dönüp dönüp İsa'ya

bakmak ve yazılanlardan gittikçe artan paranoyaklıkta yeni yeni anlamlar çıkarmak. Konunun hızla kapatılması beni rahatlatacağına kaygımın gittikçe artmasına yol açıyor. Ben konunun kapanmasını istemiyordum şu an! Sürekli, konuyu nerelere getirsem de biraz önce yaşadığım o rezil anların gerçek yüzünü açıklasam, diye düşünüyordum. Bir yandan konuyu durup dururken yeniden açarak hastalıklı bir görüntü sergilemek de istemiyordum. Kendi kendime, "Oğlum s.ktir et, nolcak, ne düşünürlerse düşünsünler," diyerek rahatlamaya çalışsam da, her seferinde Güney Amerika'nın o kederli coğrafyasında buluyorum kendimi. Belki de ikili gruplar halinde özelden benim hakkımda konuşuyorlar. "Cahil lan bu!" diyerek cesedimin üzerinde dans ediyorlar. "Abi naptınız, bilmemem mümkün mü?" diye mesajlar yazmak istiyordum, "normalde kültürlü bir insan olduğumu hepimiz biliyorsunuz, böyle basit bir bilgiyi bilmediğimi düşünmüyorsunuz herhalde?" diye yakalarına yapışmak istiyordum, "cehalet değil bu, ufak bir dalgınlık, anladınız mı?" diye bağırarak istiyordum, ama bu tür çıkışların tamamen yok olmakla eşdeğer olduğunu bildiğimden, içim kan ağlayarak susuyordum. Kim bilir neler konuşuyorlar benim hakkımda? G.tler!

G.tler!

уаган 4/222 ОКУ

KESKE BENİM ODAYA GİTSEYDİK YA, BENİM YATAK HAYVAN GİBİ İKİ KİŞİLİK... BÖYLE SEN ORDA BEN BURDA BİZAZ SAÇMA OLMADI MI YA? HAHAHA ÇOK UZAGIZ OĞLUM...

UYKUN GELDİYSE BIRAKIYIM SENİ ODANA İSTERSEN?

YOOO GELMEDİ NİYE? KURTULMAK MI İSTİYOSUN YOKSA BENDEN...

SAÇMALA... MA EKİM YA RAHAT BÖEME DİN GİBİ GELDİ SANKİ BURDA ONDAN BÖYLE SÖYLEDİM.

RAHATIM BENİ SARHOŞ LUGUNDAN TİK. SINDIYSEN GİDEBİLİRİM AMA BURAK ÇİM HAHAHA.

E GİT O ZAMAN MINA KOYMI. GİDİCEM GİDCEM GİDİMEDİN Bİ SAATTİR?!

YA OLUR MU? AŞKOL SUN EKİM NİYE BÖYLE ŞEYLER SÖYLÜYÖSÜN YA.

AMAN TAKILIYORUM BEE...

HA? HADİ YA DÜR DÜR KLİMA Yİ ACIYIM...

ASKTİR?

PEFF... AŞIRI SICAK OLMADI MI BURASI SENCE?

HEY HAYIIIR... NEFRET EDİYORUM KLİMA... DANI ANINDA HASTA OLUYORUM...

HAYIR BURAK HAYIR SAKIN BAKMA BAKMA Bİ SEVLE OZ YAA KESİN ONLA YATMAK İSTEDİĞİMİ FALAN SANIYO SQTİK...

BAK YA YİNE GİDİP ORDA OTURDU HAHAHA... YANIMAA GELİR MİSİN ARTIK LÜTFEN.

NE? HA YOK YA İYİYİM BEN BÖYLE V... VALLA...

İKİMİZ DE İSTİYO RUZ İSTE BUNU NEYİ İZATİYO... SAK ARTIK ÇOK SAÇMA...

HAYDAAA...

N... NEYİ İSTİYO RUZ ANLA MADIM?!

NEYİ Mİ İSTİYÖRÜZ? HAHAHA K'BARLIK MI YAPIYOSUN BENİ Mİ UTANDIRMAAYA ÇALIŞIYOSUN? BEN DE SENİ HİÇ ANLAMA DİAM ŞİMDİ...

YA HAYIR EKİM İKİSİ DE DİL?

ARKADAŞTIZ YANİ BİZ BÖYLE Bİ SEYİ HİÇ Bİ ZAMAN İSTEMEDİM Kİ BEN.

ARKADAHAAAA TAMAM TAMAM PARDON UNUT SÖYLEDİĞİLERİMİ GİDİYORUM BEN...

MAHAMA... KALKABİLİR... SEM TABİ... ÇOK FECİ BASIM DÖNÜYÖ... UFF?

YANİ İSTİYOSAN BURDA KALABİLİRSİN EKİM O YATAK BOŞ NASILSA... KLİMA Yİ AÇMAAM İSTE MEDİ GİNDEN BAYIN MİSİN BU ARADA?

HA?

EKİM?

OH BEE SİZDİ GALİBA.

LAN KIZK YILIK BASTI GER. ÇEK Bİ ARKADASIM OLDU GALİBA DİYODUM GLAYLA BAK... AL AŞI N'OLDU? Bİ DE BANA DİYÖRLAR "SEN HİÇ Bİ KADINLA HAYATTA ARKADAŞLIK YAPAMAZSIN" DİYE...

NEYSE AYILMADAN YATIVIM BENİ UYARIM SABAH BEN UYANMA DANI KALKIP GİDER ODASINA...

İŞİĞİN BİLE DİSARİ ÇIKAMAYACAGI BİTİR NOKTAYA VAZİ YÖRSUNUZ... İŞİK DİSARİ ÇIKAMI YORSANİZ DE DİSARİ ÇIKAMAZSINIZ. NE İŞİK NE DE SİZ DİSARİ ÇIKI BİLİYORSANİZ BU BİR KARA DELİKTİR.

OHA AYNI BEN.

UZAYIN KENDİSİ BİR KARADELİĞİN İÇİNE DÜŞÜYÖR. SELALEDEN AKAN BİR NEHİR GİBİ...

TİPKİ LAN!

"NASIL OLDU DA EVRENDEKİ BÜTÜN BÜYÜK GALAKSİLERİN MERKEZİNDE DEVA SA BİR KARA DELİK MEYDANA GELDİ... BUNU ANLAMAK İÇİN HER SEYİN BASTINA DÖNME MİZ GEREKİYÖR. BÜYÜK PATLAMAYSA

TRİLİT TRİLİT

TRİLİT TRİLİT

HI??

ALOGS

OHA O SES NE BE UYUYO MİSİN HALA? HANI ON İKİ BİR GİBİ ARIYCAKTIN? YALANCIHİİİ... NEYSE BARI TELEFONUNU KAPATMIŞ SIN EN AZINDAN İYİ Kİ BEN ARAMIŞIM...

ÖFF SAFAK NAPIYOSUN YA GECE GECE UYUYORUM AŞI

NE GECE Sİ BE SALAK SAAT BİR AN BURDA OĞ... LEN İKİ OLDUĞUNA GÖRE ORDA DA ÜÇ OUNASI LAZIM.

ÖĞLEN Mİ? NASİ YAA?

AA SEN BAYAA BAYAA UYUYOSUN YA GERÇEKTEN BE İPEK NERDE?

N... İPEK?

NE DEMEK NE İPEK DALGA MI GÖNİYÖRSÜN BURAK İPEKİN ORDA OUNASI LAZIM SU AN... SÜRPRİZİMİZ SEVİNDİN Mİ DİYE ARADIM HATTA ŞİMDİ SENİ...

MMHHH... NE SÜRPRİZİ SAFAK NE İPEKİ HİÇ ANLAMİYÖ RUM SU AN NE DEMEK İSTEDİĞİNİ.

AYYYY... YOKSA GEL MEDİ Mİ HALA İPEK? ÖF YAAA AZINA SÖYLA BÜTÜN SÜRPRİZİN İÇİNE ETTİM...

SAFAK DÜR YA VALLA... TŞAK GEÇME BENLE...

NE TŞAA BE / AMAN NEYSE YA SÜRPRİZİ BOZDUM NASILSA ANLATIYIM HER SEYİ BARI İPEK DÜNDEN BERTİ SİZDEKİ SENİ AŞA MİŞ BURAK...

EE?

E'Şİ TELEFONUN KAPALI DİYE SANA ULASAMAYINCA BELKİ NERDE OLDUĞUNU BİLİYORDUM DİYE BENİ ARADİ ÇOK MERAK ETMİŞ OĞLUM SENİ... VALLA ANLATTIM BEN DŞ HER SEYİ... SU AN ÇOK MUTLUZ OLDUĞUNU KAFADINLA MEK İÇİN TEK BAŞINA OLIMPOSA GİTTİĞİNİ FALAN HEPSİNİ SÖYLEDİM ONA... TA TAA? NE SÖYLESE BEĞENİR SİN? O DA KIZ KARDEŞİYLE KAS TAYMAS ZATEN HAHAHA NE SAÇMA Dİ Mİ? SANA SÜRPRİZ YAPMAK İÇİN YANINA GELİYO SU AN... HA BU ARADA SENİN TELEFONLARINA NİVE GERT DÖNMEĞİNİ DE ANLATTI BANA BOŞU BOŞUNA EVHAM YAPMIŞSIN OĞLUM.

YA Bİ DAKKA Bİ DAKKA İPEK BURAYA MI GELİYO ŞİMDİ??

EVEEST/HAHAHA HATTA ÇOKTAN GEL MİŞ OUNASI LAZIMDI SABAH YOLA ÇIKIYAM DEMİŞTİ ÇÜNKÜ BANA KALK HADİ KALK YÜZÜNGÜ YAKALADIĞIN PANİYONU ODA NUMARASINI HEPSİNİ SÖYLEDİM ONA HER AN KİMNİ GATA BİLİRİM...

HA??

ASKTİİR!

YİRMİ ÜÇ YITIMI DÖDÜRTTİ BEE?

NERDE AŞI BU OTUZ BİR NUMARA?

ÖFFF Bİ ARKA TARAF GALİBA YİNE YANLIŞ YERDEN GİRDİM.

Devam edecek.

“Evlerin saat beş olma hali/ Ben yorgunum anlamaktan”
Edip Cansever

“YAZ GÜNÜ, TEMMUZ'DA...”

Tam da işte bu günlerde yola çıkardım. (“yaz günü temmuzda, sen terle ben sileyim”-Kerkük türküsü-) Temmuz ortaları. Kahire'ye. Turizm kitapçıklarının “sakın gitmeyin aman” dediği o aylar. O ayların da en besbeter olanı. “Vücudun çıra gibi tutuştu tutuşacak/Saat üçe doğru bir temmuz gününde,” (bizim buranın “temmuz”larını diyor Cahit Külebi şiirinde--bu temmuz mu?--) Madem gidiyorum; temmuz olsun. Cayır cayır kavrulurken “bin minareli şehir”/Madeenet el alf Midhana--Bir adı da oymuş eski zamanlarda--elf: bin-- Bir filmde görüyor gibi olmasın. Tam olsun. Sahici. Dibine kadar. Şehir gerçek anlamını bulduğunda. (Çöller ortasında o kum rengi şehir) Madem gidiyorum. (Bir tür “dipsomani”işte) Bambaşka bir diyarlarda olduğunu da insana esas hissettiren; o'yu en çok; Hiç bilmediğim türden o sıcak. Bambaşka.(kim olduğunu, neden geldiğini, nereye gittiğini... falanını filanını unutturan da...) Bir de o koku. Onu da ekle. Her yanı sarıp sarmalayan. (elmali nargile/baharat/ türlü ağır esans/ mazot/ toz moz karışımı o koku) Birikmiş zamanın, binlerce yılın. Kokusu. Olmuş bitmiş herşeyin.

Hepsinin tortusunun kokusu. O da var. Bir çeşit sarhoşluğa da çok benzer bir tuhaf hal içinde, bayılmanın eşiklerinde (tansiyonum mu düşüyor, ne oluyordu) dolanır dururdum. Uyurgezer gibi. Çarşılar, kuytu sokaklar... (Heryer miting alanı gibi, tıklım tıklı) Oryantalist ressamların tablolarının çoğunda; bakana hissettirmeye çalıştıkları; ölümcül bir sıcakla yoğurulmuş o ruh. (--Gerome'un Kahire tabloları enfestir, bayılırım--David Roberts'in gravürleri de--) Evden çıkmadan (yüksek bir apartmandaydı-- arkadaşımın evi yani, ev dediğim--Mohendisin semti--)tepeden yollara bakar “kırmızı şapkalı kız evine nasıl gitsin?” gibisinden hani o bilmeceler olur ya, onlarda olduğu gibi bir şema çizirdim aklımdan: “şu tentelerin altından köşeye kadar, iki binanın gölgesinin kesiştiği o köşeden de karşı tarafa...” Sanki akkordan, lavdan olma bir nehri seke seke geçiyorum. (öğlen üstü çıkmam gerektiğinde hele) Ben o şemaları çizip çizip bozarken tam aşağıdaki parkın caddeye bakan kenarında benim lav muamelesi yaptığım o kızgın/ çıplak güneşin altında şapkasız mapkasız çömelip oturmuş tişört satan bir seyyar satıcı amca. Saçsız başı parlıyordu. Allahım! (Bir tür katmer yapan o dükkânlarda, ağzından alevler fışkıran koca fırınların tam önünde çalışan işçiler, o sıcakta. Alevin yalınları değdi degecek bir mesafede--- aldığınız katmer boğazınızda düğümlenir--eh türlü türlü “temmuz”lar var, herkesin ki farklı--“İşçi Sınıfı Cennete Gider”di adlı/ 70'lerin o ünlü politik/ ironik filmi)

BALKON

Temmuz biraz da “balkon” demektir. Çocukluğumun geçtiği mahalleler. Haziran: yaza hazırlık/bekleyiş gibisinden... (Boğazın buz gibi suları hemen ısınmaz, girsene de üşür titreyerek, mor dudaklarla çıkarırsın)Ağustos desen bir ayağı çukurda, gidici. “Ee, Ağustos'un yarısı yaz yarısı kış” derdi

teyzeler (Akşamlarında, serin rüzgârlar çıkmaya başladığında (“Yazın bittiği, her yerde söylenir”/Ülkü Tamer)--ikinci yarısını diyorum tabii--şimdilerde eylül'ün, hatta ekim'in bile “yarısı kış” değil) İklimler farklı. Esas beklenen yaz o ama: temmuz. Temmuz.(Söyleniş; çift “m”li, kendinden şeddeli o tını) Çok severdim.(bitecek diye de üzülmeye daha hazırandan...) İşte o temmuzların balkonları. Gerçi tek tük birkaç balkon ... Mahallemiz (Balat) daha ziyade Yahudi, Rum, Ermeni evleriyle dolu. Onlarda balkon olmaz. (ahşap eski İstanbul evlerinde de) Onun yerine cumbalar(şahnişin de denir) var. Onlar da bir çocuk zihni için sihirli çağrışımlara, mecazlara, hayallere müsait mekânlar. Balkon gibi açık değil. Ev, gene ev, dört duvar.Tavan falan. Evdesin ama evin bir kısmı, ne yapmış etmiş kendini

çaktırmadan sokağa doğru, biraz ileri uzatmış. Gibi. Sokağa çıkmak istiyor. Sokağa teşne. Evin sokakta olmak isteyen bölümü.(bir nevi çocuk) İşte üç yanı pencerele o girintiye (içeriden bakınca girinti) oturup sokağın üç yanına doğru bakmak. Zaman zaman yanlardaki

komşu cumbalarda (her biri arkadaşın) çocuklarla da bakışa bakışa... Peki bildiğimiz balkon? O, fakir mahallede bir ayrıcalık. İşte nadirattan o birkaç balkonlu ev, hem o evlerin kamuya açık bir “sahne”si olarak, (ev kendini sokağa sunuyor)hem de onca fakirliğin içinde bir kurtarılmış bölge yaratmak adına abartılı bir biçimde süslenir. (türlü türlü çiçekler, sarmaşıklar, renkli ampuller, makrame'ler;

bir radyo da çıkartılmış olur. Masaya servis yapan bir kadın durmadan mutfığa gider gelirdi.Topluca yemek orada yenmez, akşamcı amca tek başına alaturka şarkılar eşliğinde geceyi devam ettirirdi. Bir tür seyirlik gibi bakardık onlara. Bizim mahalledekiler böyledi. O yıllarda yakın sokaklarda kırk türlü eve çıktık hiç biri balkonlu değildi.

Şimdi balkonlu evlerdeyim.

Balkonlar; evde durduğumuz halde sokağa da çıkmamızı, çıkıyormuş gibi olmamızı mümkün kılan, imgesiyle de aklımızı karıştırıp duran (en azından benimkini), o “araf” mekânları...” Herneyse...

Bu laflar uzar gider...

Temmuz'du, yaz balkonları'ydı falan filan derken derken yerim de bitti bile işte. Bu yazıyı çok sevdiğim Çehov'un bir cümlesiyle noktalayayım: şöyle diyor üstad: “İnsanlar mutlu olduklarında kış mı, yoksa yaz mı fark etmezler”

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

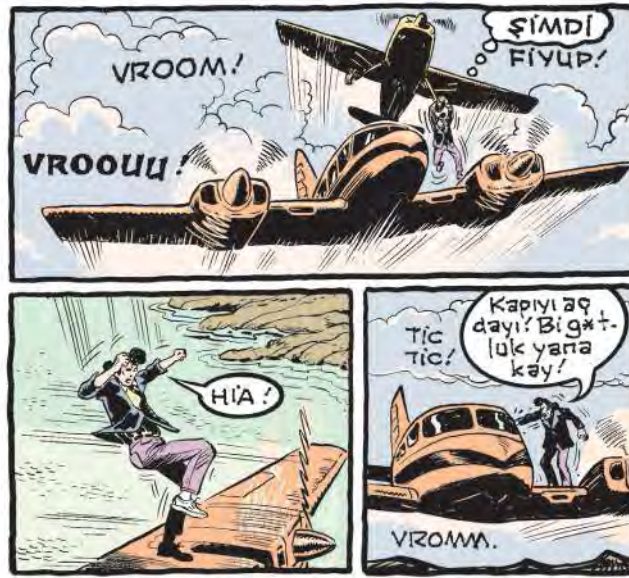
David Roberts Iskoç ressam 1796-1864

Jean-Léon Gérôme 1824-1904 “Kahire'de bir sokak sahnesi”

İşçi sınıfı cennete gider
Elio Petri 1971

"Vouv gerçekten havalı gözüküyor olmalıyım" diye düşündü yazlık yerde ellerini bırakarak bisiklet süren ergen irisi. Malesef bu düşüncesi kendi kendine nazar değdirmesine sebep oldu ve tam o anda çirkin bir şekilde yere düştü. Ayağa

kalktığında yazlığının balkonundan «iyi oldu gerizekalı çocuk» bakışlarıyla bakan annemle göz göze geldiler. Annem en başta ellerini bırakarak bisiklet kullanabiliyor olmasından da etkilenmemişti. Gecenin başında bana «gerizekalı gibi bisiklet kullanıyorlar, bağıra çağıra ellerini bırakmalar falan, artizlikler yapıyorlar. Evin önündeki kaldırım taşları gevşemiş, oynuyor, onun üzerinden geçerken her gece en az bir iki tanesi düşüyor. İlk zamanlar üzüliyordum, artık o kadar üzülmüyorum.» demişti. Belli etmek istemese de düşen bisikletlileri balkon keyfinin bir parçası haline getirmiş. Pedal zincir sesi duyduğu anda okuduğu kitaptan kafasını kaldırıyor, «anneleri babaları böyle yetiştirmiş malesef» der gibi

Bisiklet iki elle sürülür.

bisikletlinin geliş yönüne bakmaya başlıyor. Hayattan keyif almayı bilen, kendi kendine kaliteli vakit geçirme konusunda uzmanlaşmış bir bayan. Balkon oyununu onun yönetmesine izin veriyorum. Akşam yemeğinden beri annemin yanında oturup evin önünden geçecek olan bisikletlileri bekliyorum. Düşen çocuk ayağa kalktığında annemden sonra beni görüyor. Benim bu olaya katkım, bu güzel eğlenceye kattığım yorum düşen çocukları telefonla çekiyormuş gibi yapmak. Gitsin youtube da, internette sabahtan akşama "bisiklet, altınoluk, düşme, komik" diye kendini arasın ibiş. Bulamadıkça videonun varlığına daha çok inansın, daha çok aradıkça internetin girilmeyecek yerlerine girsin, olmayacak videolara ulaşsın, hep izlediği şeylerden farklı şeyler izlesin, ufku genişlesin, kişiliği gelişsin.

Çocuk ayağa kalkıp gittikten sonra annem de ben de okuduğumuz kitaplara geri dönüyoruz. Yazlık yerin akşam pazarında kitapçı bir çocuk varmış, annemin seveceği türden kitapları çok iyi buluyormuş, anneme de toplu alımlarda indirim yapıyormuş, kitapları uyguna veriyormuş. Daha tatilin ilk gününden her şeyi

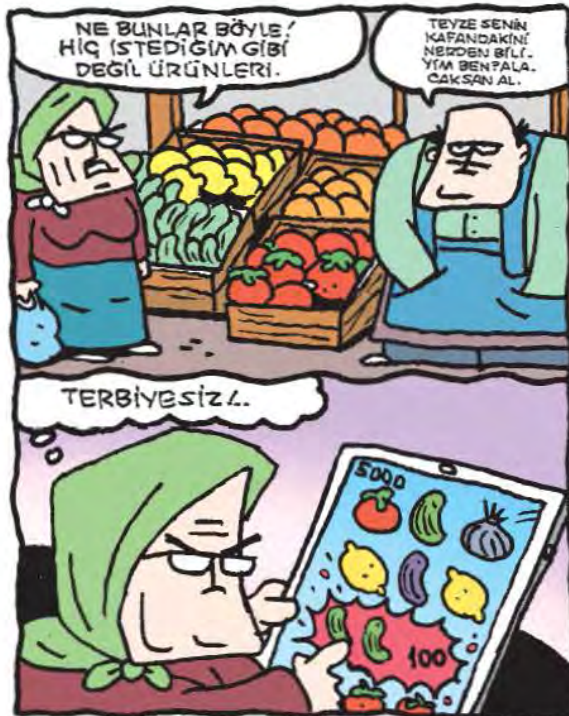
oluruna bıraktığım için kendi yanımda getirdiğim kitabı bir kenara koydum, annemin kitaplardan aldım. Salkımlı Villa gibi bir ismi var kitabın. Kitabın içinde yakışıklı yüzbaşı var, zengin bir

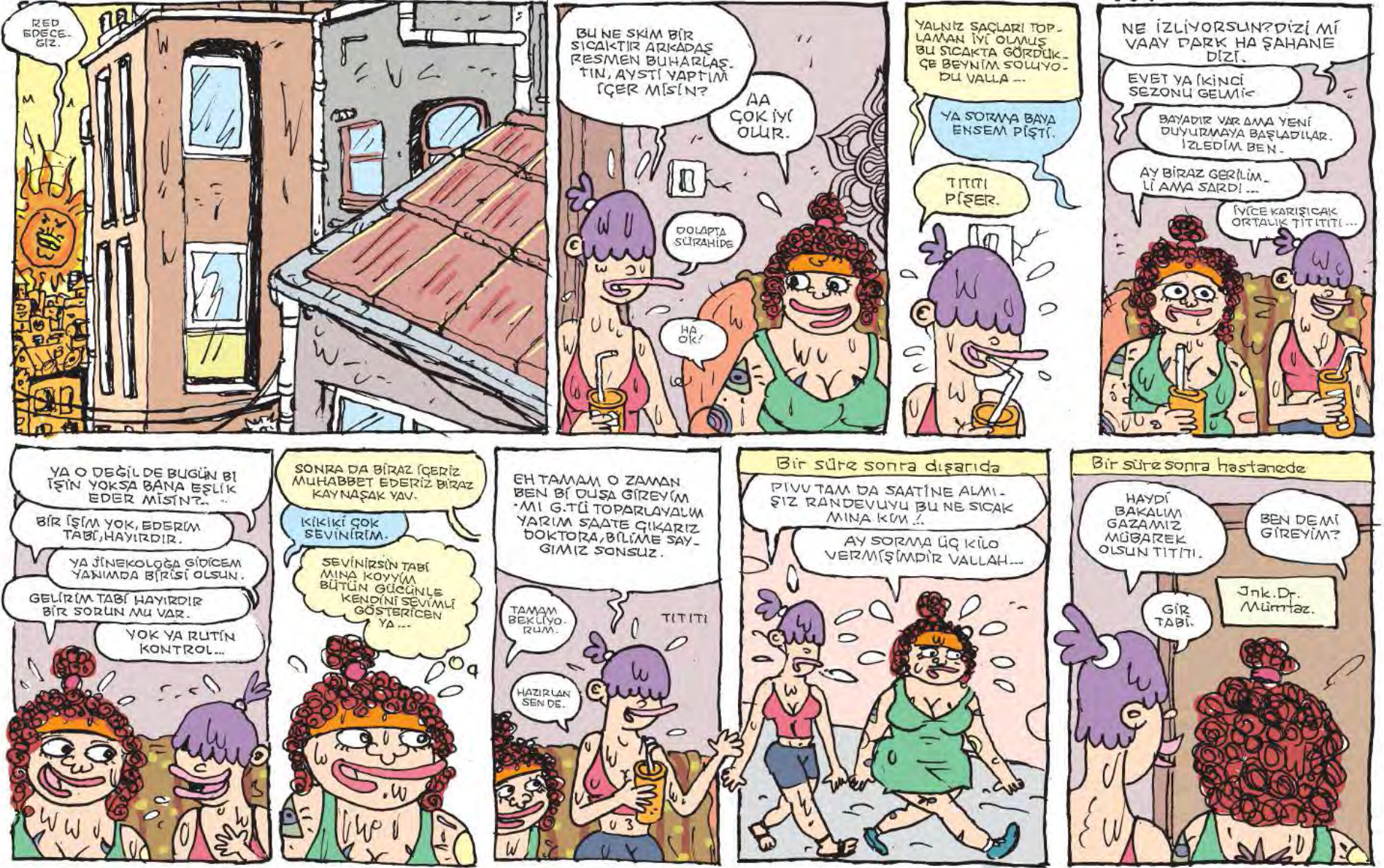

Akşama ne yapıyorsunuz?

beyefendiyle evli fakat özgür ruhlu ve evliliğinden memnun olmayan bir bayan var, zengin beyfendi var, İtalya'da yazlık ev var, başka bir yerde bir tane daha yazlık ev var, asıl evleri şato gibi zaten. Yüzbaşı her eve kendi evi gibi girip çıkıyor, kimse de "hayrola niye geldin" demiyor, "bu ülkede hiç savaş falan olmuyor mu devamlı kedi gibi evlerin içinde dolaşıyorsun, git biraz at bin askerlik yap" falan demiyor. Sadece kitabın en sonunda hanımefendi ile yüzbaşı birbirlerine karşı duygularını ifade edeceklerken savaş çıkıyor ve yüzbaşı savaşta hemen ölüyor. "Anne sen bunu okudun mu?" diye soruyorum, "okudum" diyor ve uzaklara bakıyor. Belli ki üzülmüş yüzbaşının ölmesine. Oysa yüzbaşı savaş konusunda hiç alıştırma yapmıyor, savaşta ne yapılır diye yaz tatili boyunca bir sayfa açıp bir şey çalışmıyor, sonra savaş çıkınca öldüm diye üzülüyor. Kitabı anneme satan çocuğa götüreceğim yarın akşam. "Sen nasıl bir tezgah kurdun, dul kadınların duygu dünyaları üzerinde ne tür oyunlar oynuyorsun. Ben o yüzbaşılara benzemem, askerliği Diyarbakır'da yaptım, yemekler falan çok kötüydü" diyeceğim. Güzel tatil planlarım var.

ÖZER AYDOĞAN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Temmuz 2019 | Sayı: 619

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaraları:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

AHH GEYSU BİR BİLSEN ÖYLE ZOR KI.
BİR YANDAN ASKERLİK PARASINI
SANA NASIL ÖDİYİCEM, BİR YANDAN
SİĞORTAM NE OLACAK BEYİNİME
BİN TANE SORUN BENİ GİRDABINA
ALIRKEN NASI YAZICAM ŞU
SENARYOYU, KAFAYI YIYIÇEEM
VALLAHİ EŞİKTEYİM GEYSU

PSİKIYATRA GİDİCEKTİM
Bİ BAKTIM 2500 LİRA
GSS BORCUM ÇIKTI

GERÇİ GİTSEM BİLE BENİ BAŞINDAN
SAVACAK YA KOPIL DOKTOR

HAYIR MEMLEKETİN HALİNE BAKIYORUM İYİCE ÜMİDİMİ YİTİRİYORUM BALIM. BEN GSS'Mİ
YATIRAMADIM İÇİN DOKTORA GİDEMİYORUM ADAMLAR 5 400'LERİ ALIP DEPOYA
ÇÜRÜMEYE TERKEDECEKLER

KOYARLARLAR
O ÇÜRÜMEYE
TERKEDELEN
METROBUS-
LERİN DE
TEPESİNE
MİLLETİN
HEBA OLAN
İSTİKBALİ
ANITI GİBİ

GARİBİM ATANAMAYAN
ÖĞRETMERLER İNTİHAR
EDERKEN ELEMAN 18 BİN
LİRALIK MAASINI
SORANA EDEPSİZ DİYOR.
DÜŞÜN İSTİKBALİMİZ
BUNLARA EMANET GEYSU

HİÇ UTANMADAN 50 BİN DOLARLIK
ÇANTA TAŞIYABİLİYOR İTİBARDAN
TASARRUF OLMAZ
DİYEN VİCDANSIZLAR

ARTI HANFENDİNİN
DANIŞMANLARI,
HİZMETLİLERİNİN
KIYAK MAASLARI

ACEBA NE
VAR İÇİNDE?

VE GÖRDÜĞÜM
HER ÇAKARLIDA
MORALİM
MOTİVASYONUM
DÜŞÜYOR GEYSU

EMNİYET
ŞERİDİ

ORTAM'CIIM DEĞİŞTİREMEYECEĞİN ŞEYLERE KAFAYI YORMA;
HAYAT HEP SANA KARŞI DEĞİL, GEL BAK SANA NASIL Bİ
ÇALIŞMA ORTAMI HAZIRLADIM. İKEADAN ERGONOMİK
ÇALIŞMA KOLTUĞU, HAVA TEMİZLEYİCİ ALDIM
ÇALIŞIRKEN DOYA DOYA SİĞARA İÇESİN DİYE

EYVAH ŞİMDİ DE MAZERETSİZLİĞİN GETİRDİĞİ YÜK

GEÇMİŞİN YÜKÜNDEN
KURTUL ORTAM.

AN BU ANDIR GERİSİ
YALAN DOLANDIR.
HADİ BUGÜNÜ KUT-
LAMAYA GİDİYORUZ,
CANLAN ORTAM,
ANİ YAŞA! BIRAK
HAYAT GERİSİNİ
HALLEDER

ÇOCUKLUĞUNU DÜŞÜN ORTAM. DÜŞÜNSENE KÜÇÜK ORTAM BİRDEN GELSE YANINA VE SENİ
GAM KASAVET İÇİNDE GÖRSE NASIL HAYALLERİ YIKILIRDI. BEN BÖYLE Mİ OLUCAM DERDİ

BİR TANEM SÖYLE CANIM

BİRER MOJİTO
DAHA ATALIM?

NE İSTERSEN İSTE BENDEN

ŞEFKATLİ OLSUN, ÇOCUKLUĞUNDAKİ
TASASIZ GÜNLERİ HATIRLASIN DİYE
ORTAM'İ 45'LİĞE GETİRİYOR GEYSU
AMMA FİYATLAR HİÇ DE
ŞEFKATLİ DEĞİL

ASKERLİK PANASINI SIKINTI YAPMA
ARTIK. GSS'Nİ DE BEN ÖDERİM,
SEN ÖNÜNE BAK CANIM

ZAMANINDA NİYE BÖYLE
COŞMADINIZ DİYE SİTEM
EDERDİ EROL EVGİN

TANJU BABA'NIN KADINIM'I ÇALAR
ÇALMAZ KASVET BASMASIN DİYE
UZARLAR MEKANDAN

ŞİMDİYE;
FARKINDALIĞA!

HERR
AKŞAM
VOTKA
RAKİ
VE
SA
RAAP

AMMA GECENİN TİLSİMİ VE İKSİRİ GEÇİNCE ÖĞLEN VAKTİ UYANAN
BUNYE YENİDEN HAYATIN CEHENNEMİ ETKİSİYLE BAŞ BAŞA KALIR

GEYSU ÇOKTAN
KALKMIŞ GİTMİŞ
MESAIYE,
KALKMIŞ SK GİBİ
YİNE BİR BAŞINA
TAM "KADINIM"
ŞARKISININ DRAMINI
NESREDİYOR
AMBIANS

GÜN İŞİĞİ NE KADAR DA
ZALİMCE GİRİYOR İÇERİ
YİTİRDİĞİ ZAMANI
YÜZÜNE VURURCASINA

HALBUKİSİ ÖNCE
BAŞARI SONRA
EĞLENCE
OLACAKTI KI

NEYDİ; AN'DA,
ŞİMDİDE KAL,
ZİHNİ
TAKILMA!

SKTİRET GEÇMİŞİ
GELECEĞİ?

FARKINDALIK!
HANİ NERDESİN
FARKINDALIK?

BU İSDIRABI
DİNDİRMEYE
NEREDEN
BAŞLAMALI
RABBİM?

OYSA DÜN GECE
O İKSİRLİ FORMÜLLER
NE DE GÜZEL KAFANA
YATMIŞTI. HANİ
ŞİMDİ NEREDELER?

YİNE İŞİN
KOLAYINA
KAÇIP
ÇAKTIRMADAN
RABDEN YARDIM
İSTEMECE HA

VE
KODUUMUN
KADROLU
AT SİNEĞİ

AAN'IN AMUĞA GOYIYM LAYN
MİLLET ALMIŞ YÜRÜMÜŞ BENDE
DAHA NE SİĞORTAA NE BİR
İSTİKBAL VAR HESABA
MUAZZAM ÇIKMAZIN
TETİKLEDİĞİ
O ÖLÜMCÜL
DALYRAK
FANTEZİ

VE İSTE TAM O ESNA TIPKI GEYSU'NUN
DEDİĞİ GİBİ ÇOCUKLUĞU GELİVERİR
YANIBAŞINA. BU MUYDU GELECEĞE
YÖNELİK TAHAYYÜLÜN DER GİBİ
HÜZÜNLÜ BAKAR ACIZ GELECEĞİNE

HANİ DAHA ASTRONOT,
DÜNYANIN EN ÖNEMLİ
İNSANI OLACAGIDIK?

BU BİÇARE HALDEN,
ÇOCUKLUĞUNA
YARATTIĞI HAYAL
KIRIKLIĞINDAN
ÖTÜRÜ DERİN Bİ
UTANÇ DUYAR

ÖYLE Bİ
YÜREK DE YOKTUR
ARTİSTE. ZORA
GELEMEME
FANTEZİSİDİR BU

VEE ŞİMDİYE DÖNER. AT SİNEĞİNİN
İSRARLA CAMA VURUŞUNU İZLER.
HALBUKİSİ BAŞKA Bİ YÖNÜ DENESE
AÇIK OLAN CAMDAN ÇIKIP GİDECEK
İPNE. KENDİSİYLE ÖZDEŞLEŞTİRİR;
BAŞKABİR YÖN, BAŞKA BİR BAKIŞ
AÇISI...SENARYO İÇİNNN,
NEDEN OLMASIN?